

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. *01-1515/1*
31/05/2023. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Преимућства одбране”, кандидата Ђорђевић Милана, број досјеа М020/21-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 31/05/2023. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

Универзитет у Нишу

Правни факултет

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 22.05.2023. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „**Преимућства одбране**” кандидата Милана Ђорђевића, број индекса М020/21-О. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада Комисији за докторске и мастер студије, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „**Преимућства одбране**” кандидата Милана Ђорђевића написан је на 48 страница текста, са укупно 56 напомена у фуснотама, које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 23 домаћа и 6 страних извора – библиографске јединице (учбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 5 закона и 2 пресуде Европског суда за људска права.

Структурално је рад подељен у дванаест делова: 1) Појам окривљеног, 2) Процесни положај окривљеног, 3) Права окривљеног, 4) Право на одбрану, 5) Појам и садржина преимућства одбране, 6) Претпоставка невиности окривљеног, 7) *In dubio pro reo*, 8) Забрана двоструке угрожености, 9) Право на последњу реч на главном претресу, 10) Преимућства окривљеног у поступку по жалби, 11) Забрана *reformatio in peius*, 12) Преимућства окривљеног у поступку поводом ванредних правних лекова, са уводом, закључком, сажетком и кључним речима на српском и енглеском језику, као и биографијом кандидата на крају рада.

Кандидат је у уводу (стр. 3-4) изложио предмет свог рада и указао на важност процесног положаја окривљеног у кривичном поступку. Затим је указао на то да у нашем праву постоји правна и фактичка неједнакост међу странкама и да је сврха правила која спадају у преимућства одбране да се уравни тежи њихов положај. Изложен је циљ мастер

рада, а то је свестрано сагледавање правила која спадају у преимућства одбране, као и ублажавање неједнакости међу странкама, а која се огледа у томе да на страни јавног тужиоца као овлашћеног тужиоца стоји целокупан државни апарат коме се супротставља најчешће праву невичан окривљени, а значај обрађивања овакве теме кандидат види у томе да окривљени не сме да буде у неповољнијем положају у односу на јавног тужиоца, као и у побољшању положаја окривљеног у свим фазама кривичног поступка.

У првом делу под насловом „Појам окривљеног“ (стр. 4-6) кандидат даје различите дефиниције и појашњења појма окривљеног, а затим и дефиниције и појашњења појмова осумњичени, окривљени, оптужени и осуђени.

У другом делу рада који носи назив „Процесни положај окривљеног“, (стр. 6-10) приказана су права и дужности окривљеног кроз историјски осврт на процесни положај окривљеног.

Трећи део рада са насловом „Права окривљеног“ (стр. 10-13) посвећен је детаљној и свеобухватној анализи појединачних права окривљеног. У овом делу рада кандидат је најпре побројао сва права окривљеног, а након тога обрадио специфичности појединачних, по његовом мишљењу, најважнијих права.

У четвртном делу рада који носи назив „Право на одбрану“, (стр. 14-19) кандидат најпре говори о разлогима настанка права на одбрану, затим о самом појму права на одбрану, а касније указује и на најзначајније врсте одбране. Анализиране су одредбе законика које се односе на све врсте одбране, а затим критички коментарисане одредбе које се односе на обавезну одбрану окривљеног.

У петом делу рада „Појам и садржина преимућства одбране“ (стр. 19-21), кандидат је указао на само значење појма преимућство, а затим анализирао опсег појма преимућства одбране како кроз првостепени поступак тако и кроз поступак по редовним и ванредним правним лековима.

У шестом делу под називом „Претпоставка невиности окривљеног“, (21-25) кандидат врши детаљну анализу ове претпоставке полазећи од самог Устава РС, преко општеприхваћених правила међународног права као и потврђених међународних уговора, па све до важећег ЗКП-а. Затим указује на саму садржину претпоставке невиности чије елементе анализира кроз праксу Европског суда за људска права.

Седми део рада носи назив „In dubio pro geo“, (стр. 25-28) и у њему кандидат говори о повезаности овог начела са претпоставком невиности, говори о самом значају овог начела кроз истовремену анализу одредби тренутно важећег ЗКП-а. Затим говори о условима који су неопходни за примену овог принципа као и у законској обавези примењивања овог принципа у случају испуњења свих неопходних услова.

У осмом делу под насловом „Забрана двоструке угрожености“, (стр. 28-31) кандидат указује на суштину ове забране кроз Устав РС, али и кроз указивање на најзначајније одредбе Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода као и одредбе Међународног пакта о грађанским и политичким правима које искључују могућност поновног суђења и кажњавања истог лица због дела за које је већ био ослобођен или осуђен правноснажном пресудом.

У деветом делу који носи назив „Право на последњу реч на главном претресу“, (стр.31-32) кандидат говори о значају главног претреса, као централне фазе кривичног поступка, који одређује и значај права окривљеног на последњу реч. Указује на одредбе ЗКП-а које предвиђају ово право али и на значај браниоца у остваривању овог права.

Десети део под називом „Преимућства окривљеног у поступку по жалби“, (стр. 33-34) посвећен је праву на изјављивање правних лекова, као и томе да и у поступку по жалби окривљени има одређена преимућства. Анализиран је и круг лица који има право на изјављивање жалбе у корист окривљеног али је и направљен критички осврт на могућност окривљеног да присуствује седници већа другостепеног суда који одлучује о жалби у односу на исту могућност јавног тужиоца.

Једанаести део под називом „Забрана *reformatio in peius*“, (стр.34-35) посвећен је суштини установе забране преиначења на горе а која се, по мишљењу кандидата, огледа у стимулисању окривљеног на изјављивање правних лекова.

У дванаестом делу који носи назив „Преимућства окривљеног у поступку поводом ванредних правних лекова“, (стр. 36-40) кандидат је указао на најзначајније карактеристике оба ванредна правна лека који постоје у нашем праву кроз саму анализу одредби ЗКП-а, али и указао на поједине правне празнине које би требало отклонити.

У закључку (стр. 40-42) кандидат указује на то да је појам преимућства одбране, односно предности одбране, јесте један изузетно значајан како теоријски, тако и практични појам. Такође указује на то да сви елементи овог појма имају веома битну улогу

у остваривању права и привилегија којима се додатно оснажује положај окривљеног. Истиче да би поштовањем домаћих прописа, али и међународних докумената из области заштите људских права у највећој могућој мери био уравнотежен положај јавног тужиоца и окривљеног.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Преимућства одбране” кандидата Милана Ђорђевића, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати процесни положај окривљеног кроз некадашњу и садашњу нормативу, односно кроз сва 3 типа кривичног поступка, затим одредити појам и значај преимућства одбране, указати на широк обим права која потпадају под овај појам, а затим из тог корпуса права извући, за изједначавање положаја окривљеног, нека од најбитнијих, као и указати проблеме са којима се сусрећу окривљени како у првостепеном, тако и у поступку по правним лековима.

Кандидат се приликом писања овог рада, дотакао и упоредноправних решења која се односе на процесни положај окривљеног.

Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност као водич, или приручник за унапређење поштовања људских права окривљеног у кривичном поступку.

На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад „Преимућства одбране” кандидата Милана Ђорђевића резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу домаћу и страну правнотеоријску литературу и законску нормативу и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Преимућства одбране” кандидата Милана Ђорђевића подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 30.05.2023. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

•
проф. др Саша Кнежевић

•
проф. др Душица Миладиновић
Стефановић

•
проф. др Иван Илић